ÎN PRIMUL RÎND ESTE VORBA DE MANIERA DE JOC ŞI APOI DE ELIMINĂRI

DE CE NU ESTE TRATATĂ CU SERIOZITATE DE ECHIPELE DE CATEGORIA A CUPA ROMÂNIEI?

Cupa, competiție oficială (singura) care nu ține cont de ierarhia categoriilor statornicită prin campionate, determină frecvente înfruntări între echipe-David și echipe-Goliat. Și de multe ori rezultatele întregesc legenda. Pentru atenuarea diferențelor de valoare (cel puțin presupuse), pînă în optimile de finală, regulamentul conferă drept de gazdă formațiilor cu obîrșie sportivă mai modestă. În toate orașele cu echipe de categorie regională, de C și chiar de B, unde urmează să descindă unul din cei „14 coloși" ai categoriei A (dimensiunea la care publicul din Plopeni, Fălticeni, Bîrlad, Brăila, Suceava, etc. și-i imaginează pe „înalții oaspeți"), se instaurează o febră, o emoție și un elan mereu reînnoite. Iluzii născute din stima pentru vedetele categoriei A dau tîrcoale toată săptămîna dinainte, frunților înfierbîntate ale îndrăgostiților de fotbal. Echipele locale, indiferent de cum arată în oglinda campionatului, își fac o „toaletă" deosebită, se pregătesc minuțios și în ziua sorocului intrc pe teren cu genunchii zgîlțîiți de trac, cu gîndul să joace cît mai frumos și cît mai bine, și să piardă (dacă altfel nu s-o putea) în condiții și la un scor care să nu știrbească onoarea lor sportivă. În acest cadru psihologic reîncepe în fiecare an epopeea Cupei. De la regulă n-au existat excepții nici duminica trecută.

Bilanț: patru echipe de categoria A „zvîrlite peste bord" **(Jiul, Universitatea Cluj, Steagul roșu, Dinamo Pitești).** Printre beneficiare, două echipe de categoria C: **Medicina Cluj** și **Foresta Fălticeni.** Apoi, C.S.M.S. Iași n-a putut să-și dovedească apartenența la categoria A, și diferența de trei categorii competiționale, în fața unei echipe din campionatul regional (Metalul Plopeni). A „supraviețuit" datorită unui aliniat de regulament. Farul a „rezistat" la Sibiu în fața echipei locale, sărind hopul tot cu „cîrja" regulamentului. Alte trei echipe au trebuit să lupte din greu (mai ales cu propriile lor metehne) timp de 120 de minute ca să înscrie „golul calificării" (Universitatea Craiova, Steaua și Politehnica Timișoara). Chiar și Progresul București, învingătoare la două goluri diferență, a prestat un joc sărac în realizări tehnico-tactice, deși n-a avut decît un adversar de categorie regională. Dinamo București a fost singura echipă care a cîștigat cu prestanță, dar nici ea la un scor mai rotund.

La ce reflecții obligă tabloul acesta? Și în Anglia, țară tipicc de „Cupă" (și în alte țări), echipe din a doua sau din a treia ligă „lichidează" formații bine cotate în prima ligă și pe plan internațional. Într-adevăr. Dar de cele mai multe ori, fiindcă, ambiționate, formațiile din ligile inferioare se ridică pentru un ceas și jumătate pe treapta calitativă a echipelor de asi.

Pe cînd relatările redactorilor noștri, ale observatorilor federali, ale unora dintre jucători subscriu (referitor la etapa de cupă din 5 martie), că ar fi existat între parteneri un echilibru reglat, din păcate, la polul inferior al randamentului. Nu echipele din categoriile inferioare s-au ridicat în aceste „16-imi" la nivelul primei categorii, ci reprezentantele acesteia n-au înțeles să se comporte la nivelul lor obișnuit, cunoscut de spectatorii orașelor gazdă a etapei consumate. Astfel, majoritatea echipelor de categoria A au coborît la treapta echipelor fără multe veleități din „B", „C" sau „regiune".

Nu s-au impus prin acțiuni colective sau individuale purtătoare de inteligență și iscusință tactică (distincții obligatorii pentru fotbaliștii fruntași). Și cum s-a practicat în general un fotbal de luptă, bazat pe calități atletice, de multe ori nici măcar la acest capitol (viteză, forță, capacitate de efort), jucătorii din categoria A n-au arătat vreo superioritate evidentă (C.S.M.S., Jiul etc.).

Recunoaștem că în jocurile de Cupă, gazdele (cel mai adesea dintr-o categorie inferioară) joacă cu toate posibilitățile lor (evidente și latente), se întrec cel mai adesea pe sine, stimulate de prestanța rivalului și de un public incandescent și dornic întotdeauna să vadă „idolii din A" în dificultate. Dar să nu ignorăm proporțiile. Oricum am lua-o (și teoretic și practic), există între diferitele categorii competiționale diferențe de valoare, de pregătire pe toate planurile, și de condiții ce nu pot fi în mod normal anulate, nici cu elanul unui fotbalist din „C" sau „regiune", nici cu încurajările galeriei. În mod normal, am spus. Adică atunci cînd o echipă de „A" (solid construită, normal pregătită și hotărîtă să-și apere șansele), s-ar exprima cu media puterilor ei, cu acea limită sub care nu este îngăduit unei echipe fruntașe să coboare. Or, duminică, doar Dinamo București și U.T.A. și-au păstrat neîntinat „obrazul subțire". Iar dacă mai adăugăm dificultățile și șansa prin care s-au calificat unele dintre ele (la Plopeni, în min. 112, Constantinescu a degajat greșit și mingea ajunsă la Huza a fost trimisă milimetric pe lîngă poarta goală; la Brăila rapidiștii, mulțumiți de realizarea unui gol, au trimis de nenumărate ori balonul în tribune, fundașii, în special Dan, evoluînd în general tot așa de „chinuit" ca și joia trecută în meciul de antrenament cu Poiana; iar Steaua a dezamăgit și ea Bîrladul), avem un tablou mai complet despre intrarea mediocră pe care și-au făcut-o echipele din „A" în actuala ediție a Cupei.

Ce concluzii îndrituiesc aceste constatări?

— Se dovedește încă o dată (deși nu mai era nevoie), că această competiție (Cupa) nu are în mentalitatea unor jucători, antrenori, conduceri de secții, prestanța necesară, egală cu a campionatului (așa cum se întîmplă în alte țări (Anglia, Franța, etc.). Nu reușim să dăm „Cupei" o nouă dimensiune, nerealizare la care contribuie și federația și secțiile de fotbal (conducători, antrenori, jucători), chiar și presa, prin lipsa acelor măsuri apte să ridice prestigiul și popularitatea competiției.

— Dacă majoritatea echipelor din categoria A au jucat atît de palid, nefiind capabile să neutralizeze avantajul terenului și mobilizarea unor adversari (inferiori tehnic și tactic), situația se datorește probabil lipsei de respect față de competiție, față de public și în ultimă instanță față de îndatoririle lor de fotbaliști fruntași.

— Ne întrebăm cu ce coeficient de seriozitate s-au pregătit în săptămîna precedentă? Cu ce gînduri, cu ce intenții și cu cîtă voință au păsit pe teren? Și la fiecare dintre aceste întrebări și la altele omise din lipsă de spațiu, răspunsul are drept numitor comun — atributul insatisfacției.

— Meciul de Cupă la care participă o echipă fruntașă capătă în multe orașe proporții de eveniment.

În multe orașe s-au înregistrat recorduri de spectatori. La Brăila (de pildă), există un mare număr de simpatizanți ai Rapidului, un adevărat „centru afectiv" pentru echipa din Giulești. De aceea, atît rapidiștii, cît și alte echipe aveau datoria să onoreze pe simpatizanții lor.

— Situația actuală impune revitalizarea acestei competiții. Aplicarea unor măsuri care să convingă pe toți cei tentați s-o expedieze în subsidiarul activității de campionat că performanțele din Cupă sînt tot atît de prețioase, că ea poate spori enorm farmecul activității fotbalistice interne, că reprezintă în același timp o pîrghie pentru ridicarea gradului de pregătire și un mijloc de afirmare a talentelor nedescoperite.

Cu acest gol s-a calificat Rapid la Brăila. În singura breșă „gen Rapid", după un schimb Năsturescu pe care-l vedeți șutînd și... gol!

Observatorii federali exp... celor patru ech...

COLOMAN BRAUN-BOGDAN:

Autoincredere exagerată

„Eșecul formației Dinamo Pitești în 16-imile Cupei poate fi explicat, cu oarecare bunăvoință, și prin gradul de oboseală fizică și morală determinat de dubla și dificila întîlnire cu Dynamo Zagreb din C.O.T. Dar numai într-o mică măsură. Cauza principală a evoluției slabe și a eliminării din competiție trebuie căutată în ușurința cu care piteștenii și-au tratat adversarul. *Ei au considerat, probabil, că după comportarea bună de la Zagreb este suficient să apară pe terenul din Timișoara pentru ca echipa de categoria B cu care aveau să se întîlnească, să se considere pierdută.* Doza exagerată de încredere în potențialul propriu a dus implicit la subestimarea posibilităților adversarului *care, dornic de a realiza o performanță de răsunet, a jucat cu o convingere demnă de toată lauda. În fața unei replici care a întrunit grad de tehnicitate ridicat, dîrzenie, dorință de calificare, disciplină, tactică exemplară, Dinamo Pitești nu mai putea emite pretenții. Pentru o formație ca cea piteșteană lecția a fost aspră, dar pe deplin meritată".*

MIHAI BOTEZ:

Universitatea a jucat fără vlagă

„Sînt nevoit să spun din capul locului că „vioara întîi" în meciul de la Suceava a fost echipa de categorie inferioară. *Spre regretul tuturor celor prezenți la stadion, invitația făcută de Chimia partenerilor lor de întrecere la un joc „din toate puterile", hotărît, rapid, tineresc nu s-a bucurat de o acceptiune corespunzătoare. Partida a plăcut spectatorilor, dar meritul în cea mai mare parte revine echipei gazdă. Universitatea Cluj a jucat fără vlagă, incursiunile ei pînă în preajma careului de 16 m. sucevean fiind foarte rare.* Nu am remarcat la ea dorința firească de cîștig într-un meci cu caracter eliminatoriu. Am impresia că în sînul echipei nu există un grad suficient de omogenitate, deoarece în meciul de la Suceava eforturile în teren ale celor trei-patru jucători tineri au fost aproape anulate de pasivitatea, indiferența celorlalți, *în frunte cu Ivansuc și E. Petru. La echipa clujeană mai sînt, evident, multe lucruri de pus la punct."*

În fotografia de mai jos, un atac al C.F.R.-iștilor timișoreni la poarta piteșteană.
Foto: V. CRIOȘTEANU

CONSTANTIN MOISESCU:

Gane, o decepție

„Eliminarea formației Steagul roșu — considerată de mulți ca cea mai neașteptată din toate cele patru — se datorește, pe de o parte, ineficacității liniei de atac brașovene, iar, pe de altă parte, formei deosebite a lui Tacamaș, portarul echipei locale, care a apărat tot ce a venit pe spațiul porții. Tactic, brașovenii au evoluat bine în prima repriză, desfășurînd jocul pe extreme și greșit în a doua, cînd au micșorat ritmul, înghesuind acțiunile pe centrul terenului. În ambele reprize, ei au avut numeroase prilejuri de a înscrie dar precizia șuturilor a lăsat de dorit. Foresta Fălticeni are meritul de a fi rezistat bine în prima repriză, după care, în a doua, a ieșit mai curajos la joc și a echilibrat oarecum partida. O ...
...plăcută a lăsat-o ...
...cu o săptămînă ...
...campionat a prin...
Deși jocul său ...
...ral șters, Gane ...
...culat mai tot tim...
...trofîndu-și cocch...
...șelile pe care ...
În contrast, o ...
bună de-a lungul ...
avut-o Năftănăilă ...
Lovitura de la ...
de fapt, Steagul ...
competiție, a fos...
just.".

BAZIL MARIAN ...

Medicina ...
impună „...
ved...

„Comportarea f...
ției Medicina Cl...
și replica neașteptă...
pei Jiul, pe de ...
ca disputa dintre ...
carea în optimile ...
început echilibrat ...
cărui rezultat. S-...
— echipa teoretic ...
Pentru că, chiar ...
pornea de la înc...

PĂREREA LOR DES... JOCURILE DE DUMIN...

NĂFTĂNĂILĂ (Foresta Fălticeni — Steagul roșu Brașov 1—0): Am ratat șapte mari ocazii de gol. Deși, în în ultimă instanță, am pierdut prin transformarea unei lovituri de la 11 m, acordată pentru un hent imaginar al lui Alecu de către arbitrul Rotaru (Iași), consider că înfrîngerea noastră se datorează în primul rînd concepției greșite pe care, noi, brașovenii, am avut-o înainte de joc despre această partidă. *Gîndind că oricum am juca tot vom reuși să întrecem o echipă de categoria C, am luat meciul foarte ușor.*

SĂTMĂREANU (Gloria Bîrlad—Steaua 0—1): *Adversarii noștri au jucat foarte bine și au dominat centrul terenului.* Am învins în prelungiri datorită condiției fizice mai bune a echipei noastre.

CONSTANTINESCU (Metalul Plopeni — C.S.M.S. Iași 1—1): Înaintarea noastră nu poate să depășească nici măcar o echipă de regiune. Acesta este tristul adevăr.

OAIDĂ (Textila Mediaș—Progresul București 2—4): După ce scorul a ajuns 3—0 pentru noi, băieții (n.r. — jucătorii de la Progresul) au început să se „distreze". Urmarea? Scorul a ajuns la un moment dat 3—2 iar tensiunea meciului a atins maxime care ne-au dat destule emoții. Nu știu cînd o să-nvățăm și noi morala acestor experiențe...

IANCU (C.S.M. Sibiu — Farul Constanța 0—0): *Adversarii noștri meritau să cîștige. Rezultatul (și calificarea) — după evoluția jocului — ne avantajează.*

ION IONESCU (Progresul Brăila — Rapid 0—1): Am avut meciul la discreție. *După o repriză în care am jucat bine și am înscris, nu ne-am mai „omorît cu firea" ca să majorăm scorul.* Poate din comoditate, poate datorită faptului că adversarii